

VIII. ÉVF. 27. SZÁM

2015/2.

Új Irányítú

A Nagyberégi Református Gyülekezet hírlevele

Téma:
Karácsony

"Várom az Urat, várja a lelkem, és bízom ígéretében."
Zsoltárok 130, 5

Visszatekintés - 2015-ben történt

Konfirmandus- és ifjúsági hétvége -
Bereg Camp

Női Világimanap—
mi is bekapcsolódtunk.

Tavaszi Bárka-nap

Családi vetélkedő a konfirmandusokkal

Anyák napja

A Konfirmandus Focikupa résztvevői. 24 csapat—3. hely.

A tartalomból:

3-6. oldal
BEKÖSZÖNTŐ

7-8. oldal
MEGKÉRDEZTÜK

9. oldal
NŐKNEK SZÓL

10-12. oldal
GYEREKOLDAL
Selma Legerlöf: A szent éjszaka

13. oldal
VERSAJÁNLÓ

14-15. oldal
SZÍNES
Karácsonyi receptek

16. oldal
HAGYOMÁNYAINK

17. oldal
GYÖNGYSZEMEK

18. oldal
ÉVÉRTÉKELŐ

19. oldal
BEMUTATKOZÁS

20-21. oldal
GYÜLELKEZETÜNK
ÉLETÉBŐL

22. oldal
KÖZÉRDEKŰ

23-24. oldal
GALÉRIA

Áldott karácsonyt és békés, boldog új évet kívánunk minden kedves Olvasónknak!

„Szomorúan és éhesen bolyong a nép az országban. Ha éheznie kell, fölháborodik, gyalázza királyát és Istenét. Fölfelé néz, majd a földre tekint, de csak nyomorúságot és sötétséget lát, nyomasztó borút, homályba taszítva. De nem marad sötétség ott, ahol elnyomás van.”

Ézsaiás 8, 21 – 23

„A nép, amely sötétségben jár, nagy világosságot lát. A halál árnyékának földjén lakókra világosság ragyog.”

Ézsaiás 9, 1

Kedves Testvérek!

Sokunkkal előfordult már, hogy kerestünk valamit és nem találtuk, pedig az orrunk előtt volt, de annyira el voltunk foglalva a kereséssel, hogy nem láttuk meg. Bosszantó dolog. Aztán megtaláltuk és megörültünk, hogy mégsem vagyunk annyira szétszórta és feledékenyek, csak éppenséggel nem vettük észre a keresett holmit a nagy keresésben.

Van, amikor ez a jelenség komolyabb formában is megjelenik az életünkben. Amikor nagyobb a tét annál, hogy a szemüvegünket keressük, ami pedig ott van az orrunkon. Van, amikor bosszankodva, mérgesen és dühösen, haraggal a szívünkben keresgélünk valami után, valaki után, aminek, vagy akinek a hiánya már-már elviselhetetlen és mindenáron meg akarjuk találni, mert szükségét érzünk, hiányt szenvedünk és be akarjuk tölteni, rá akarunk találni. Ilyen keresett dolog az ember életében a boldogság is, amit valaki érzésként keres, valaki állapotként, vannak, akik egy személyhez kötik, de van olyan is, akinek csak egy „tárgyra” van szüksége, hogy boldog lehessen. Keresők vagyunk, akik a boldogság különböző „megtestesüléseit” hajszoljuk és keressük. Mit találunk e helyett sokszor?

folytatás a következő oldalon

„A Mennyei Atya nem passzív. Nem takarják el a felhők, áttörte a világmindenség peremét, és egyfolytában jön elébünk.”

(Gyökössy Endre)

„Szomorúan és éhesen bolyong a nép az országban. Ha éheznie kell, fölháborodik, gyalázza királyját és Istenét. Fölfelé néz, majd a földre tekint, de csak nyomorúságot és sötétséget lát, nyomasztó borút, homályba taszítva.”

Valahogy nem azt, amit szeretnénk, amitől a boldogság érzése, állapota megszületne bennünk. Néha mintha éppen ellenkezőleg történének a dolgok. Már majdnem megvolt, már majdnem megtaláltam és már majdnem boldog voltam, de megszakadt a kapcsolat, elromlott a viszony, megjelent egy újabb típus, kiderültek a hibák, jött a betegség és tovább kell keresni, mert olyan nem lehet, hogy nem találok.

Mennyi ilyen ember van ma is: szomorú, éhesen bolyongó, felháborodó, gyalázkodó, nyugtalanul vizsgálódó, kereső, pesszimista életszemléletű, depresszióban élő, nyomasztó gondolatokkal küszködő és még tovább lehetne sorolni. A keresés, amelyben nincs rátalálás, ilyenné tesz. Egyre idegebben keressük, vagy éppenséggel egyre jobban lemondunk arról, hogy valaha is találgunk valamit, ami igazán boldoggá tehetne bennünket. Mennyi megénekelt, versbe foglalt, köteteket kitöltő szenvedése, gyötrelme van az embernek ebben a hatalmas keresésben. Mennyi keserűségbe torkolló, csalódásba fulladt próbálkozás van egy-egy apró boldogság-érzés mögött. Akik eljutottak oda, hogy egy kicsit is megérezzenek ebből, vajon mennyi ideig kerestek, kutattak, vajon mennyit csalódtak,

szenvedtek? Aztán megint eltűnt a szemük elől, hogy újra a keresésére induljanak.

Isten népe is valahogyan így kereste ezt. Sajnos mindig valami másban, mint amiben Isten adni akarta nekik. Az volt velük, mint velünk is, amikor keressük a kulcsomónkat, ami ott van jól látható helyen, de megannyiszor elme-

Ahogy a csillag megállott a betlehemi
barlangistálló fölött,
Úgy ragyogja be életednek minden
napját Isten igéjének világossága.
Amint az angyalok hirdették:
békesség a földön minden embernek,
Úgy lakozzon házában
és szívedben Isten békessége.
Miként a barlangistálló nyitva
állott mindenki előtt,
Úgy érezd meg Te is Isten atyái
hajlékának kitért ajtaja hazavár téged.
Amint Mária az Igét szívében forgatta,
Úgy járjon át Téged is egészen
Isten Igéje.
Ahogy József és Mária odaadón
viselték gondjait a gyermeknek,
Úgy viselj Te is gondot azokra,
akiket Isten reád bízott.

gyünk mellette, mert meg vagyunk győződve arról, hogy máshol tettük le, máshol kell lennie, máshol lenne a helye, stb. Keressük azt, ami az orrunk előtt van. Azt mondja az Úr az Ő népének: „De nem marad sötétség ott, ahol elnyomás van. A nép, amely sötétségben jár, nagy világosságot lát. A halál árnyékának földjén lakókra világosság ragyog.”

Isten megígéri azt, hogy látni fogja az Ő népe a világosságot, eljön majd az, aki a halál árnyékának földjén lakókra világosságot áraszt. És valóban, a megígért

világosság, a világ világossága megszületett Betlehemben, felnövekedett Názáretben, bejárta Júdát, volt Samáriában, aztán Jeruzsálemben meg kellett halnia és feltámadt a halálból. Akik ott voltak körülötte, azok ebben a világosságban lehettek jelen, de vajon mindenki látta? Sajnos nem. Nagyon kevesen látták meg Azt, ismerték fel Azt, akit valójában kerestek, és akire vágyott az életük. Az Istentől jött világosságot, Jézus Krisztust.

folytatás a következő oldalon

Lehet most te is egy ilyen bolyongó, éhező, boldogságot kereső, Istenre és emberre haragvó, borbánban élő ember vagy, akire ráragyog a Krisztus világossága. Mert mindannyiunkra ragyog ez a fény kivétel nélkül, megvilágítja a keresésünket, beleragyo az életünk sötétségébe és ott van előttünk az, AKIT keresünk. Őt keresed, Őrá van valójában szükséged. *„De keressétek először az ő országát és igazságát, és ezek is mind ráadásul megadatnak nektek.”* Máté 6, 33

Látod Krisztust, aki előtted áll, de te olyan sokszor megkerülted már, mert amit keresel, arról azt gondolod, hogy nála biztosan nincsen, benne nem található, pedig nincs másra szükséged igazán, és bármit is fogsz megtalálni, nélküle elveszíted, eltékozolod, elhagyod és elrontod. Nincs már sötétség és boldogtalanság ebben a világban, mert Jézus Krisztus eljött, eljön ma is hozzád, el fog jönni, hogy teljessé legyen a boldogság és az Istenben való öröm. Akit keresel, már régóta keres téged, életed eddigi karácsonyaiban mindig ott volt, ha nem is ünnepelted Őt, ha nem is találtál rá. Most állj meg és ne csak a szemekkel nézz körül, hanem a szíveddel is és megtalálod azt, aki téged örökkévaló szeretettel szeret és keres! Legyél Krisztusra talált ember!

Ámen.

Tóth László lp.

„Születhet Krisztus ezerszer

Betlehemben,

te mégis elvesztél,

ha benned nem.”

Angelus Silesius

Füle Lajos:

Betlehemig... Lk. 2,15

*Menjünk el mind Betlehemig!" .
Betlehemig? Félútig sem jutottál,
kötözve tart a nyáj, a föld, az üzlet,
vágyaid is más fényességhez üznek,
a régi hír egészen megkopott már.*

*Pedig a Fény zuhog, az angyalének
orkánszerű, az éjszakát betölti,
közel az Úr, fogytán időd, a földi,
ha majd lejár, az utak arra térnek,
s csak az a Fény, csak az a Szó kísér el:
"NE FÉLJETEK!" Csak Jézus vár az éjben.*

Kedves Testvérek!

Ezüton is szeretnénk köszönetet mondani mindazoknak, akik ebben az esztendőben bármivel is hozzájárultak a Nagyberegi Református Gyülekezet életéhez és szolgálatához. Köszönjük a befizetett fenntartói járulékokat, adományokat, tizedet és bármilyen más pénzbeli hozzájárulást. Köszönjük azt is, amit más módon – szolgálatukkal, természetbeli adományaikkal, idejük odaáldozásával, imádságaikkal tettek a gyülekezet lelki növekedéséért. Hisszük, hogy egyetlen apró fillér sem volt kárba vesztett adomány, hanem azt szolgálta, hogy emberi életek változzanak meg és újuljanak meg.

Isten áldását kérjük minden kedves gyülekezeti tagunk életére! Isten legyen mindannyiunk őriző Pásztora az előttünk álló 2016-os esztendőben is. Áldott ünneplést, csendes, békés új esztendőt kívánunk mindenkinek!

**„Áldjon meg titeket az Úr,
aki az eget és a földet alkotta!”**

Zsoltárok 115, 15

**A Nagyberegi Református
Gyülekezet
lelkipásztorai és presbitériuma**

A félretett Király

„Hol van a zsidók királya, aki most született? Mert láttuk az ő csillagát, amikor feltűnt, és eljöttünk, hogy imádjuk őt.”

(Mt. 2.2., új. ford.)

Kedves Nagyberegi Gyülekezet, kedves Testvérek!

Karácsony ünnepe előtt állunk, amikor is Jézus születésére emlékezünk. Nagy lázban szoktunk élni ez előtt az ünnep előtt. Szeretnénk, ha minden rendben lenne a házukban. Ha minden fogást időben el tudnánk készíteni, ha szép nagy fenyőt tudnánk állítani, ha mindenkinek tudnánk ajándékot venni a családból. Nagyon hosszan lehetne sorolni, hogy mi mindent szeretne az ember elérni az ünnepig. Ahelyett, hogy elcsendesednénk, felpörgünk és minden lemaradásunkat be szeretnénk hozni.

Sajnos nem kivétel az emberek iránti szeretet kinyilvánítása sem. Ha egész éven nem fordítottunk figyelmet másokra, most mégis eszünkbe jutnak az elhanyagolt idős szüleink, keresztgyermekünk, távoli rokonaink, régi barátaink és talán még a rászorulókat meg az árva gyerekek is.

Minél tovább rohan ez a világ, annál távolabb kerül az ünnep lényegétől. A napkeleti bölcsek még nem látták Jézust. Még abban az időben nem mondták be a hirdetőbe valamelyik tévécsatornán, hogy megszületett a Megváltó. Okostelefon sem volt, hogy feltették volna Józsefék a facebookra a hírt. Mégis tudták, hogy megszületett, mert figyeltek az Isten által kijelentett és leírt jelekre. A bölcsek meglátták a csillagot, ami felragyogott.

Nekik azért volt fontos az a nap, mert megszületett a Messiás, akit régóta vártak. Neked, testvér, miért fontos a karácsony ünnepe? Jó lenne, ha amikor olvasod ezeket a sorokat, elgondolkoznál egy pár percet ezen a kérdésen és megfogalmaznál magadnak egy választ.

A bölcsek a csillag feltűnésekor tudták, hogy beteljesedett a prófécia. Örvendett a szívük. De ezt az örömet nem zárták magukba. Nem mentek haza a családkhoz, rokonsághoz, barátokhoz,

komákhoz bulizni egy nagyot örömeinkben. Elinultak, hogy imádják a zsidók királyát, aki megszületett. A bölcsek a Királlyal akartak lenni. Jézust imádni, vele ünnepelni.

Sajnos a mai világban azt kell látni, sokszor még a keresztyének között is, hogy az Istenre szánunk a legkevesebb időt még az ünnepek alatt is. Minden és mindenki más fontosabbá válik, csak a lényeg vész el az ünnepből.

Képzeld el egy esküvőt, amelyre hivatalosak vagyunk. Veszünk egy nagyon drága ajándékot, elvisszük. Ott sokan összejövünk. Mulaunk, eszünk, iszunk, jól érezzük magunkat. De a vőlegény meg a menyasszony nem jelenik meg. Gondolom, sokan közülünk rákérdeznénk,

merre vannak.

Hisz őket ünnepelni jöttünk ide. Szeretnénk látni, milyen szépen vannak felöltözve. Szeretnénk személyesen átadni az ajándékunkat, ha már ilyen sokba került. Talán fel is háborodnánk rajta, hogy mi odafáradtunk, ők pedig nincsenek.

Kedves testvérek, ha az Isten megen-

gedi, megint eljön a karácsony ünnepe. Jusson eszetekbe, hogy az ünnep elsősorban Jézusról szól és nem a körülöttünk lévő világról. Jézus szavaival élve a család, a rokonok, a barátok, de még a szegények is mindig mellettünk lesznek, az év más szakában is. Jó lenne, ha mi is a bölcsekkel együtt Istennel töltenénk ezt az ünnepet. Ha a szent karácsony ünnepén a világ zajától elcsendesedve tudnánk imádni a mi Urunkat és Megváltónkat. Adjon az ÚR ehhez lelki békeséget és csendességet minden kedves testvérünk számára!

Ezekkel a gondolatokkal kívánok a Nagyberegi Református Gyülekezet presbitériuma nevében, magam és családom nevében minden Olvasó számára áldott karácsonyi ünnepeket és békés, boldog, Isten áldásaiban gazdag új esztendőt!

Simon Sándor,

A Nagyberegi Református Gyülekezet gondnoka

Hogy volt?

Karácsony. Fények, illatok, hangulatok. Vagy inkább rohanás, bevásárlás, év végi hajsza? Miről szólnak a karácsonyaink? Biztos, hogy jól csináljuk? Milyen volt az ünnep szüleink, nagyszüleink idejében? Gyermekkor karácsonyi emlékeiről Lőrincz Malvint, sokunk Malvinka nénijét, biológia és kémia tanárt, gyülekezetünk tagját kérdeztük.

- Mi jut eszébe először, ha a gyermekkor karácsonyokra gondolsz?

- Hófehérbe öltözött táj, fenyőillat, a finom diós, mákos karácsonyi kalács, merthogy nálunk a beigli kalácsnak hívták és hívjuk sokan mind a mai napig. Még most is elevenen él bennem a Kis karácsony, nagy karácsony című dalocska, amelyet kalácssütögetés közben énekelgettünk édesanyámmal. S ma is a fülemben csengenek a karácsonyi énekek hangfoszlányai, amelyeket az ablak alatt énekeltek a rokonok, akik így köszöntötték egymást az ünnepen. A szemem elé idéződik az ünneplőbe öltözött emberek templomba vezető útja, akik között mi is ott voltunk édesanyámmal és édesapámmal. De szép is volt!

- Hogyan teltek az ünnepek akkoriban?

- Szerényen ünnepeltünk. Nem volt az a nagy felhajtás, futkározás, bevásárlási láz, ajándékok beszerzése, mint manapság. Nem az ajándékozásról szólt az év fénypontjának tekinthető ünnep, hanem inkább az együttlétről, békességről, szeretetről.

Ajándékot általában csak a gyermekek kaptak. Szegénység volt az időtájt, amikor én gyermek voltam, hiszen a háborút követő ötvenes évekről van szó. Nem úsztak fényárban a házak ablakai, nem villogtak a karácsonyfaágok, de míg élek, szemem előtt lesznek a szerényen feldíszített karácsonyfaágak végein fémcsipeszbe rögzített gyertyák melegséget árasztó lángjai. Amikor pedig édesapám meggyújtotta őket, a fa köré álltunk és együtt énekeltek a Mennyből az angyal című karácsonyi éneket.

Szegényes ajándékok kerültek a fa alá: egy-egy labda, színes ceruza. Mekkora öröm és boldogság volt, amikor úgy 6-7 éves koromban egy nagy hajszabát találtam a fa alatt! Ez volt az első igazi szép babám.

Az is belém vésődött, amikor a szomszéd Endre bácsi hazajött a katonaságtól és finom kis táblás csokikat kaptam tőle, amelyek persze felkerültek a karácsonyfára, hiszen az ilyesmi ak-

kor ritkaságszámba ment. De a szüleim előrelátásának köszönhetően, általam el nem érhető magasságba akasztották fel azokat, nehogy másnap reggelre csak az üres papírok lógnának a fán. Kihaszználva az egyedüllétet, megpróbáltam elérni őket. Sikerült is, csak hogy a fa rám dőlt, a díszek összetörték. S ami ezután következett, az már nem igazán tartozik a szép karácsonyi emlékekhez.

- Milyen volt a karácsonyi menü?

- A karácsonyi menüben nálunk nem igazán szerepelt a hal, a sült pulyka vagy a kacsa, de a töltött káposzta (az az igazi „beregi”), az igen. Általában ez volt Szenteste a vacsora. Bár nem mondható egy gyomorkímélő ételnek, mégse kellett utána senkinek emésztést elősegítő gyógyszer bevenni... A karácsonyi ebéd leggyakrabban disznó- vagy tyúkhúsleves volt, utána pörkölt házi tarhonyával, illetve saját készítésű „nagycsigával”, amelyet jó előre elkészítettünk. Desszertként pedig ott volt a finom mákos és diós kalács, no meg az elmaradhatatlan zserbó. Nem díszítette az asztalokat déligyümölcsökkel megrakott tál, mint manapság. Narancsot, mandarint, banánt még véte se lehetett kapni az üzletekben. Emlékszem, banánt először fiatalasszony koromban ettem Magyarországon. Mégis szép volt a karácsony ezek nélkül is. Nekem legalábbis talán szebb, mint a mostaniak. Lehet azért, mert fiatal voltam, és más dolgokat részesítettem előnyben? Nem tudom.

- Van valamilyen kedves története, amit szívesen megosztana az olvasókkal?

- Igen, de ez nem igazán történet, hanem inkább egy örömteljes családi esemény, amely 1974 karácsonyához fűződik, ugyanis december 18-án, az én születésnapomon született meg Mónika lányunk. 24-én írtak ki bennünket a kórházból. Talán ez volt életem legemlékezetesebb, legszebb és legboldogabb Szentestéje. Az Úr kegyelméből az akkor 6 éves fiunk kapott egy kistestvért, mi pedig drága megboldogult férjemmel együtt örülhettünk családunk új tagjának, akit már annyira vártunk. Ennél csodálatosabb ajándék el sem képzelhető a családi karácsonyfa alá.

- Malvinka néni egy olyan korszakban is tanított, amikor tilos volt a karácsonyt emlegetni, ünnepelni. Mesélne erről pár szót?

- Nem szívesen emlékszem azokra az időkre. Ha lehetne, szeretném meg nem történné tenni azokat a napokat, amikor a karácsony nem az Úr Jézus születéséről szólt, hanem a Télapóról, Hópelyhecskéről stb.

Az iskolában nagyon gyakran ilyenkor voltak létszámmellenőrzések a járási tanfelügyelőség munkatársai részéről. A tanárok előkészületeibe is tekintettek olykor-olykor, keresve abban az ateista nevelésre irányuló pontokat.

Milyen borzasztó volt, hogy a szívedben rejlő dolgokról szót sem ejthettél, hiszen nem tudhattad, hogy milyen fülekre talál, s hogy nem kerülhet-e az állásodba. Volt olyan is, hogy „megbízott” emberek figyelték, ki megy istentiszteletre, s besúgták a párttitkárnak vagy egyenesen a járási központba. Hála Istennek, ez ma már csak rossz, fájó emlékként él bennem.

- Mit üzenne az Olvasóknak?

- Mindenekelőtt azt, hogy a karácsony hadd legyen a hálaadás, a békesség és a szeretet ünnepe. Ezek kerüljenek első helyre már a drága adventi időszakban is. Kevesebb időt szánjunk az ajándékok beszerzésére, a nagy bevásárlásokra, s az így felszabadult időt fordítsuk egymásra! A szeretet lángja pedig ne csak december 24-én, 25-én és 26-án lobogjon szívünkben, hanem az év minden napján.

A betlehemi jászolban született kisdéd Jézus hadd növekedjen győzelmes Krisztussá életünkben, aki hitet, reményt, békességet és üdvösséget hoz mindannyiunk életébe.

Úgy szeretném Ady Endre Karácsony című versével köszönteni a Testvéreket, ám ez túl hosszú lenne, így csak pár sorával kívánok meghitt Krisztus-várás ünnepet minden gyülekezeti tagunk számára egyen-egyenként.

De jó volna játszadozó
Gyermek lenni.
Igaz hittel, gyermek szívvel
A világgal
Kibékülni,
Szeretemben üdvözülni.
...

Golgotha nem volna
Ez a földi élet,
Egy erő hatná át
A nagy mindenséget,
Nem volna más vallás,
Nem volna csak ennyi:
Imádni az Istent
És egymást szeretni...
Karácsonyi rege,
Ha valóra válna,
Igazi boldogság
Szállna a világra...

(Az 1Kor 13 karácsonyi változata)

Ha a házamat fenyőágakkal, gyertyákkal, égőkkel és csilingelő harangocskákkal díszítem fel, de a családom felé nincs bennem szeretet, nem vagyok egyéb, mint diszlettervező.

Ha a konyhában fáradozom, karácsonyi süteményeket sütök kilószámra, ízletes ételeket főzök, és az evéshez csodálatosan megterített asztalt készítek elő, de a családom felé nincs bennem szeretet, nem vagyok egyéb, mint szakácsnő.

Ha a szegénykonyhában segédkezem, az öregek otthonában karácsonyi énekeket zengek, és minden vagyonomat segélyként elajándékozom, de a családom felé nincs bennem szeretet, mindez semmit nem használ nekem.

Ha a karácsonyfát csillogó angyalkákkal és horgolt hópelyhekkkel díszítem fel, ezernyi ünnepen veszek részt, a templomi kórusban énekelek, de Jézus Krisztus nincs a szívemben, akkor nem értettem meg, miről is szól a karácsony.

A szeretet félbeszakítja a sütést, hogy a gyermekét megölelje.

A szeretet hagyja a lakásdíszítést, és megcsókolja a házastársát.

A szeretet barátságos az idő szűke ellenére is.

A szeretet nem irigyel másokat házu-kért, amiben jól kiválasztott karácsonyi porcelán és odaillő asztalterítő van.

A szeretet nem kiált rá a gyerekekre, hogy menjenek már az útból, hanem hálás érte, hogy vannak, és útban tudnak lenni.

A szeretet nem csak azoknak ad, akiktől kap is valamit, hanem örömmel ajándékozza meg épp azokat, akik ezt nem tudják viszonzni.

A szeretet mindent elvisel, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr.

A szeretet soha el nem múlik.

A videojátékok tönkremennek, a gyöngysorok elvesznek, a számítógépek elavulnak.

De a szeretet ajándéka megmarad.

(Ismeretlen szerző)
Forrás: www.szepe.hu

Arról gondolkoztatok...

„Arra irányuljanak gondolataitok, ami igaz, ... ami kedves,....” (Fil 4, 8)

Modern korunk csodálatos vívmányának tartom az összeszerelhető karácsonyfát, amire még a fényfüzerek is előre fel vannak rakva. A fa három részét összeillesztjük. Közös elosztóban három dugó, majd együtt a konnektorba, és voilá! Egy pillanat alatt gyönyörűséges, tökéletesen megszerkesztett látvány. Már csak az angyalok éneke hiányzik...

Persze csak akkor, ha kigyulladnak a fények...

Hálaadás másnapján lecipeltük a padlásról a karácsonyi kincseket, behordtuk őket a szobába. A várakozás magasra hágott, ahogy karácsonyi dallamok és fahéjas gyertyaillat lengték be a helyiséget. Két kislány és az édesanyjuk izgatottan igyekezett minél „karácsonyibbá” tenni az otthonukat.

Első volt a fa. Alsó harmad felállítva. Ellenőrzés. Működik. Középső elem. Működik. Finoman elhegyesedő felső rész helyrerakva. A dugó B-be, B a C-be és tadá! Hát majdnem tadá. Három kis pimasz ágon nem gyúltak ki a fények. Kihúztam, újra bedugtam. Semmi. Tekergettem kicsit az ágakat, jobban becsavartam az égőket. Hiába. Semmi fény.

Perfekcionista önmagam teljesen kiborult, úgy éreztem, a karácsony örömét mind beszippantotta a csalódottság fekete lyuka. Kicsi dolog volt, mégis a fa hirtelen életem csalódással és tehetetlenséggel teli sötét foltjainak szimbólumává vált.

Tizenhárom éves lányom összehúzott szemmel ránézett a fára, a fejét kicsit oldalra billentette, és azzal, amit kimondott, örökre megváltoztatta a látószögemet: „Anyá! Tudom a megoldást! Ne nézz azokra az ágakra, amik sötétek. Csak azokat nézd, amik fénylenek.”

Hmm. Csak a fénylő ágakra nézz. Ez eszembe juttatta Pál apostol figyelmeztetését a Filippi 4,8

-ból: keresd, ami igaz és kedves, és azokkal foglalkozz a gondolataid.

Bevált, mert ha a fénylő ágakat néztem, mint ha el is tűntek volna azok, amik sötétben maradtak. A működő égők fénye olyan erős volt, hogy a sötétek már nem is számítottak.

Komoly karácsonyfa-lecke, és tudom, Jézus azt várja tőlem, hogy az életemre is alkalmazsam. Megvannak a magam sötét ágai: özvegyesség, betegségek a családban, anyagi gondok. De más ágak megvilágítják az utamat a túlradó szeretet fényével: az Ő és családom szeretetével. Meg még vannak barátaim, van házam, ahol lakhatunk, két drága gyermekem, akiknek jóéjt puszt adhatok, illatos kávé, puha párnám. És folytathatom a listát, ha arra figyelek, amim van, és nem arra, ami nincs.

Gyertek, ezen a Karácsonyon tűzzük célul magunk elé, hogy életünk kivilágított ágait nézzük, és nem gondolunk azokra, amik sötétek.

Mindig lesznek olyan dolgaink, amik jobb lenne, ha másmilyenek lennének. De mindig eldönthetjük, hogy mire figyelünk inkább, arra, ami olyan, amilyennek látni szeretnénk, vagy arra, ami nem olyan. Ne azon nyüglődjünk, ami nem éri el a megálmodott tökéletességet, hanem gyönyörködjünk a fénylő ágakban: a szeretetben, áldozatban, az együtt töltött időben.

Ahelyett, hogy tennivalóink listájának még kipipálatlan elemein szorongnánk, vagy arra hajtánánk, hogy tökéletesen megszervezzük az ideálisnak képzelt karácsonyt, figyeljünk inkább életünk áldásaira. És ha megfelelően hunyorítunk, ha jó szögben billentjük meg a fejünket, szépnek, fénylőnek láthatjuk az életet.

Uram, köszönöm, hogy néha ilyen egyszerű dolgokkal szemlélteted Igazságodat. Te vagy a világ világossága, jövőnk reménye. Segíts, kérlek, hogy meglássam életemben a fénylő dolgokat, és ne a sötét foltokkal foglalkozzam. Jézus nevében, Ámen.

Forrás:
virtualiskavezonoknek.blogspot.com

Szeretettel ajánljuk Olvasóink figyelmébe a „Csendes Percek Istennel” Virtuális Kávészó Nőknek című internetes oldalt.

Selma Legerlöf: A szent éjszaka

Karácsony napja volt, valamennyien a templomba mentek, csak nagyanyó és én maradtunk odahaza. Azt hiszem, az egész házban egyedül voltunk. Mi azért nem mehettünk a többiekkel, mert egyikünk nagyon fiatal volt, a másikunk pedig már nagyon öreg. És mi mind a ketten olyan szomorúak voltunk, hogy nem mehettünk el a hajnali misére és nem gyönyörködhettünk a sok-sok égő gyertyában.

Amint így egyedül üldögéltünk, elkezdett nagyanya mesélni.

- Volt egyszer egy ember - mondta, - aki ki-ment a sötét éjszakába, hogy tüzet kölcsönöz- zön. Házról-házra járt és mindenhová beko- pogtatott. - Jó emberek segítetek rajtam! - mondta. - A feleségemnek gyermeke született és tüzet akarok gyűjtani, hogy felmelegítsen őt meg a kisdedet.

De késő éjszaka volt és mindenki mélyen aludt. Senki sem válaszolt.

Az ember tehát csak ment, mendegélt. Végre észrevette, hogy nagy messze valami tűz világol. Abban az irányba vándorolt tovább és meglátta, hogy a tűz kint a szabadban lobog. Fehér juhnyáj pihent és aludt a tűz körül és egy öreg pásztor üldögélt ottan és őrizte a nyá- jat.

Mikor az ember, aki tüzet keresett, odaért a juhokhoz, meglátta, hogy három hatalmas ko- mondor fekszik a pásztor lábánál. Mind a há- rom fölébredt, mikor arrafelé tartott, kinyitot- ták széles szájukat, mintha ugatni akarnának, de egy hang sem hallatszott. Az ember látta, hogy a szőrük felborzolódott a hátukon, látta, hogy éles foguk fehéren villogott a tüzfényben és hogy nekirohannak. Érezte, hogy az egyik a tuba fele harap, a másik meg a keze felé; a harmadik pedig a torka felé. De mintha a fo- guk, amikkel harapni szerettek volna, nem en- gedelmeskedett volna és így az embert semmi baj nem érte.

Most az ember tovább akart menni, hogy megkapja, amire szüksége van. De a juhok olyan sűrűn feküdtek egymás hegyén-hátán, hogy nem tudott előre jutni. Ekkor egyszerően fellépett az állatok hátára és úgy ment a tűz felé. És egy állat sem ébredt fel, de még csak meg sem mozdult.

Idáig jutott a nagyanya a mesélésben, anél- kül, hogy megzavartam volna, most azonban igazán félbe kellett szakítanom. - Miért nem mozdultak meg a juhok, nagyanyám? - kér- deztem. - Azt majd meghallod nemsokára, - mondta nagyanya és tovább folytatta a törté-

netet.

- Mikor a férfi már közel ért a tűzhöz, a pásztor feltekintett. Öreg, haragos ember volt, barátságtalan és kemény mindenkivel szem- ben. Mikor meglátta, hogy az idegen feléje kö- zeledik, felkapta hosszú hegyes botját, mely mindig a kezében volt, mikor a nyáját őrizte és az idegen felé hajította.

A bot sivitva röpült a vándor felé, de mielőtt eltalálta volna, elkanyarodott tőle és bűgva si- vított el mellette, ki a mezőre.

Mikor nagyanya idáig jutott, ismét félbesza- kítottam. - Nagyanyám, miért nem akarta a bot eltalálni azt az embert? - Nagyanya azon- ban nem is törődött a kérdésemmel, hanem tovább folytatta az elbeszélését.

- Most odalépett az ember a pásztorhoz és így szólt hozzá: Jó ember, segíts rajtam és adj kölcsön egy kis parazsat! A feleségemnek gyer- meke született és tüzet kell raknom, hogy fel- melegítsen őt meg a kisdedet.

A pásztor a legszívesebben nemet mondott volna, de azután a kutyákra gondolt, melyek nem harapták meg az idegent, meg a juhokra, melyek nem ugrottak föl és végül a botjára, mely nem akarta eltalálni, bizony megfélemedett és nem merte megtagadni tőle, amit kért.

- Végy csak, amennyi kell! - mondta az ide- gennek.

A tűz már éppen kialvóban volt. Nem volt ott már sem darabfa, sem gally, csak nagy halom zsarátnok, az idegennek pedig nem volt sem tűzlapátja, sem serpenyője, amiben a parazsat elvihette volna.

A pásztor jól látta ezt és azért újból biztatta: - Végy csak amennyi tetszik! - és már előre örült annak, hogy az idegen úgy sem fog tudni tüzet vinni magával.

Az ember azonban lehajolt és pusztá kezével néhány parazsat kapart elő a hamuból és azt a köpenyébe takargatta. Es a parázs sem a kezét nem égette meg, mikor hozzányúlt, sem a köpenyét, amiben úgy vitte, mintha csak dió vagy alma lett volna.

Erre már harmadszor szakítottam félbe a mesét.

- Nagyanyó, miért nem akarta a parázs meg- égetni annak az embernek a kezét?

- Mindjárt meghallod, - mondta nagyanya és tovább folytatta a történetet.

folytatás a következő oldalon

A pásztor, aki gonosz és haragos ember volt, mindezt látta, akkor nagyon elcsodálkozott: - Micsoda éjszaka lehet ez, hogy a kutyák nem harapnak, a juhok nem félnek, a botom nem talál és tűz nem éget? Visszahívta az idegent és ezt kérdezte tőle: - Minő éjszaka ez? És hogy van az, hogy mindenképpen olyan kegyesek hozzád?

Erre az idegen így felelt: - Én nem mondhatom meg néked, ha magad nem látod! - És azzal tovább sietett, hogy minél előbb tüzet rakhasson és felmelegítse a feleségét és a kisdedet.

A pásztor azonban úgy gondolta, hogy nem téveszti el a szem elől ezt az embert, míg meg nem tudja, hogy mit is jelentsenek mindezek. Fölszedelőzködött tehát és utána ment, míg el nem jutott oda, ahol az lakott.

Ekkor látta a pásztor, hogy az idegennek még csak kunyhója sincsen, hanem csak egy sziklabarlangban feküdt a felesége és a gyermeke és ott semmi más nem volt a hideg sivár kőfalaknál.

A pásztor úgy gondolta, hogy a szegény ártatlan csecsemő halálra fázik a barlangban és bár keményszívű ember volt, mégis ellágyult és segíteni akart a gyermeknek. Leoldozta hát válláról a hátizsákját és elővett belőle egy puha, fehér báránybőrt, odaadta az idegennek és azt mondta, hogy takarja be vele az alvó kisdedet.

De alig hogy megmutatta, hogy ő is tud jószívű lenni, a szemei egyszerre fölnyíltak és olyant látott, amit eddig nem láthatott és olyant hallott, amit eddig nem hallhatott.

Látta, hogy ezüstszárnyú kis angyalkák állanak sűrűn körülötte és mindegyikének hárfája van a kezében és mindegyik hangosan énekelte, hogy ma született nekünk a Megváltó, aki a világot feloldja bűneiből.

Most aztán megértette, hogy miért volt ma éjszaka minden olyan vidám és hogy miért nem akart rosszat tenni senki sem. De nemcsak a pásztor körül voltak angyalok, hanem angyalokat látott, ahová csak tekintett. Ott ültek bent a barlangban, ott ültek kint a hegyen és ott lebegtek fent az égben. Csapatostól jöttek és mentek, de mindannyiszor megálltak és megnézték egy pillanatra a kisdedet.

Oly nagy öröm, vigasság, ének és zene volt a sötét éjszakában, aminőt ő eddig soha sem látott. Úgy megörült, hogy felnyíltak szemei, térdre borult és úgy adott hálát az Istennek.

Midőn idáig jutott el nagyanyja, felsóhajtott és így szólt: - És amit ez a pásztor látott, azt mi is megláthatjuk, mert az angyalok minden karácsony éjjel fent lebegnek az égben, csak észre kell vennünk őket.

Majd kezét a fejemre téve, így szólt nagyanyám: - Emlékezz erre vissza, mert ez igaz, mint ahogy én látlak téged és te látsz engem. És nem a gyertyáktól, nem a lámpáktól függ, nem a holdvilágtól, avagy a napfénytől függ, hanem az a legfontosabb, hogy olyan szemünk legyen, amely meglátja az Úr dicsőségét.

Mentovics Éva: A szeretet ünnepén

Jégtopánban jár december,
hó leng ég és föld között,
erdők, bércek minden fája
csipkeingbe öltözött.

Csillagjárta égi úton
Hold ezüstje andalog,
hófellegek fodrán ülve
dalolnak az angyalok.

Földöntúli daluk zengő,
örömteli üzenet,
hirdeti, hogy Betlehemben
csodás kisdéd született.

Áhítat és öröm járja,
lengje át e szép estét,
s verjen tanyát minden szívben
szeretet és békesség!

Szilágyi Domokos: Karácsony

A puha hóban, csillagokban,
az ünnepi foszlós kalácson
láthatatlanul ott a jel,
hogy itt van újra a karácsony.

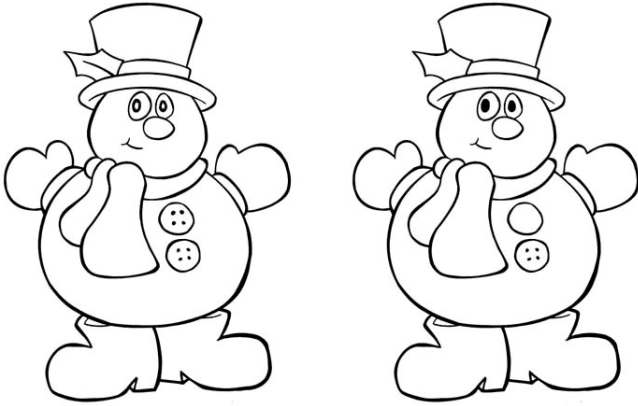
Mint szomjazónak a pohár víz,
úgy kell mindig e kis melegség,
hisz arra született az ember,
hogy szeressen és szeressék.

S hogy ne a hóban, csillagokban,
ne ünnepi foszlós kalácson,
ne díszített fákon, hanem
a szívekben legyen karácsony.

Keresd a különbséget!

A két hóember látszólag teljesen egyforma, de ha elég figyelmes vagy, észreveszel néhány különbséget. Ha megtaláltad az eltéréseket, színezd ki a képet.

Fésűs Éva: Álmodik a fenyőfácska

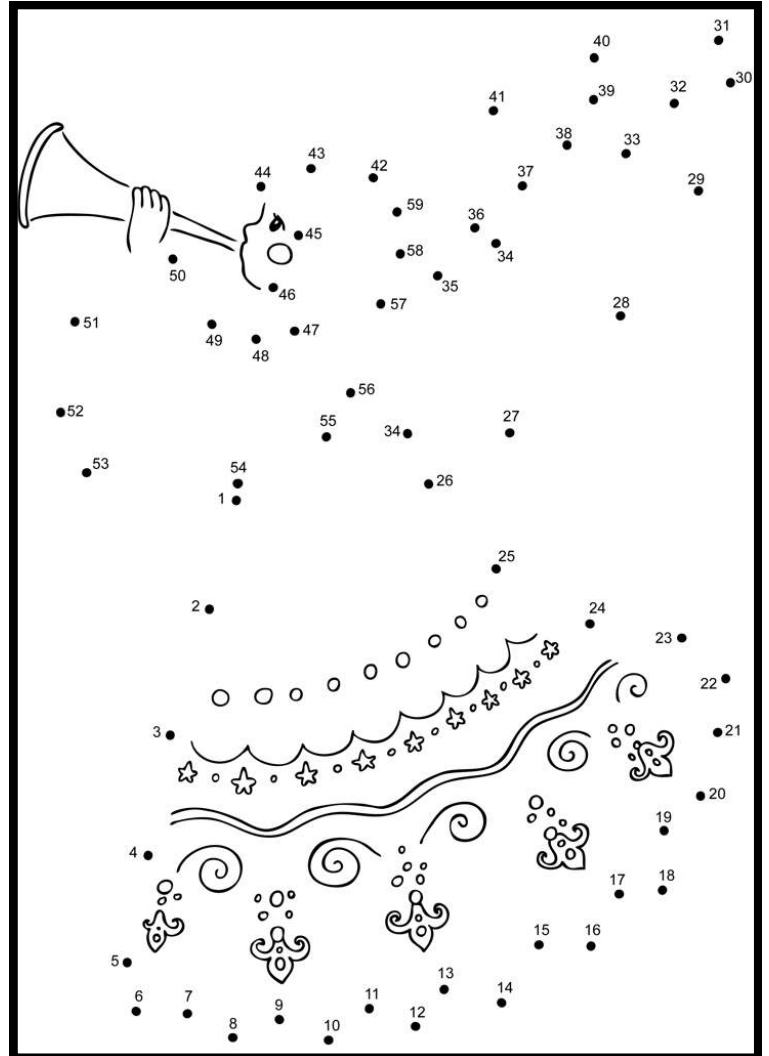
Álmodik a fenyőfácska
odakinn az erdőn.
Ragyogó lesz a ruhája,
ha az ünnep eljön.

Csillag röppen a hegyre,
gyertya lángja lobban,
dallal várják és örömmel
boldog otthonokban.

Legszebb álma mégis az, hogy
mindenki szívébe,
költözzék be szent karácsony
ünnepén a béke.

Számolj és színezz!

Szálljatok le, szálljatok le, karácsonyi angyalok!
Zörgessetek máma este minden kicsiny ablakot.
Palotába és kunyhóba nagy örömet vigyetek:
Boldogságos ünnepet!

Bibliai találósok

Sok utazó előtt
megnyílt kapuzája,
de egy szegény család előtt
ott maradt bezárva.

Napkeleti bölcsek
nyomában indultak,
míg egy másik, fényesebb
előtt leborultak.

Füstje édes illatként
száll az ég felé.
Bölcsek hozták messziről
kis Jézus elé.

Nem hitt az angyalnak,
ezért maradt néma,
amíg fia nem született,
Isten ajándéka.

Ácsmester volt. Isten fiát
is annak nevelte.
Csak sejtette, hogy Istennek
más vele a terve.

Messziről jött vándorok
ajándékot hoztak,
és egy kisbaba előtt
sorra leborultak.

Mikor a hírt meghallotta,
nyugtalan lett nyomban,
riadalom réme kűszott
szerte a városban.

Barmok rozzant etetője,
Üdvözítő kőbölcsője.

Teremtmény, de nem a földön él.
Küldött, aki igazat beszél.

(fogadó, csillag, tönnyen, zakarítás,
fözsef, napkeleti bölcsek, Heródes,
jászol, angyal)

KOVÁCS ANDRÁS: ADVENT

Meggyötörten állni
a decemberi
fagyos ködben

csodát várni
a csillagtalan
néma csöndben

titkot lesni
a lélek ablakára karcolt
jégvirágban

eltűnődni
zúzmarás hajnalok
szívet melengető homályában

próféciaák nyomán
hitre cserélni
a kételyt

csillagjelet
látni a legsötétebb
éjben

és hinni

hinni
a szívekben
születő Fényben.

FÜLE LAJOS: RÉSZESEI

Akik nem mit, de **KIT** várnak,
részesei új csodának,
s maholnap a legnagyobbnak,
hogy az **ÚRRAL** találkoznak.

FÜLE LAJOS: AJTÓD ELŐTT

Ímé, ajtód előtt
állok és zörgetek
én vagyok az öröm.
Messziről jöttem,
hátam mögött csillagvilágok.
Itt szeretnék maradni mindig,
van-é hely nálad?

LUKÁTSI VILMA: ELVESZETT KARÁCSONY

Évszázadok marka hinti-szórja,
maholnap mindent elfed a homok,
elhalkul az Ige szószólója,
mást mutatnak az ünnep-nyomok,
mézeskalács-íze lett a szónak,
képeslapok faluja Betlehem,
havas háztetők vén fenyők alatt,
őz-vonta szán, hangulat-elem,
áruházi reklámok neonja,
ajándék-vásár, profán örömök,
s a kéreg a lelkeket bevonja...
- mért szereti az ember a ködöt?
Mért csinál a Krisztusból - karácsonyt?
a szeretetből csak - meglepetést?
Mért kíván az Ige helyett mákonyt?
új kezdet helyett - megemlékezést?
ide jutott.

Tudni sem akarja,
nem keresi az eltűnt lényeket?
Szent arcodat fenyővel takarja, Uram!
bocsásd meg ezt az ünnepet!

**TÚRMEZEI ERZSÉBET:
KRISZTUSRA VÁRUNK**

Nem tudjuk, mi jön, titok a holnap.
Némák a titkok. Ne válaszolnak.
Rejtő ködükbe szemünk nem láthat...
de elültetjük kis almafánkat,
bízva, hogy kihajt,
gyümölcsöt terem.
Titok a jövő.
Sürget a jelen.

Nem tudjuk, mi jön: titok a holnap.
Némák a titkok. Nem válaszolnak.
De a ma int, hogy híven szolgáljunk,
mert tudjuk, Ki jön:
Krisztusra várunk.

Ha hirtelen jön, ha észrevétlen,
munkába leljen, ne resten, tétlen!
Testvérek terhét vállalja vállunk!
Mert tudjuk, Ki jön:
Krisztusra várunk.

Karácsonyi receptek

Habcsók

Készítsünk karácsonyfadíszet házilag! Bár a habcsók nem csak karácsonykor lóghat a fán, édességként is kiváló.

Hozzávalók:

- * 2 tojásfehérje
- * 10 dkg porcukor
- * pár csepp citromlé

A tojásfehérjéket kezd el felverni a citromlével, majd ha már félig kemény, add hozzá a cukrot. Verd tovább, majd jöhet a cukor másik fele. A kemény, selymes fényű habot tedd nyomózsákba, majd nyomj kis kupacokat egy sütőpapírral kibélelt tepsire. Vigyázz, hogy ne folyjanak össze. Told 170 fokra előmelegített sütőbe, és 10 perc alatt süsd meg, majd szárítsd további 5 percen át a sütőt kikapcsolva.

Kókuszos habcsók

Hozzávalók:

- * 15 dkg kristálycukor
- * 15 dkg kókuszreszelék
- * 4 tojás
- * 3 dkg étkezési keményítő
- * 1 evőkanál citromlé

Egy fazekat állíts meleg vízbe. Ebben verd kemény habbá a fehérjéket. Szitáld hozzá a cukrot és a citromlevet, és azokkal dolgozd tovább. Óvatosan forgasd bele a habba a kókuszreszeléket és a keményítőt. Egy tepsit bélelj ki sütőpapírral. A fehérjés masszát tedd nyomózsákba, és nyomj kis halmokat a papírra. Előmelegített sütőben süsd körülbelül 15 percig, majd hagyd legalább 2 órát száradni.

Mogyorós habcsók

Hozzávalók:

- * 20 dkg darált mogyoró
- * 20 dkg cukor
- * 4 tojás
- * 3 evőkanál zsemlemorzsa

A tojásokat válaszd ketté. A fehérjéket verd kemény habbá, és szitáld bele a cukrot. Végül óvatosan forgasd bele a mogyorót és a zsemlemorzszát. Töltsd habzsákba, majd sütőpapírral bélelt tepsire nyomj kis halmokat. Előmelegített sütőben süsd meg.

Kávés habcsók

Hozzávalók:

- * 45 dkg cukor

- * 40 dkg darált mandula
- * 6 tojás
- * 6 evőkanál instant kávé
- * 2 evőkanál cseresznyepálinka

A tojásokat válaszd ketté, majd a fehérjéket verd kemény habbá. Kis adagokban keverd hozzá a cukrot és a mandulát, illetve a kávé és a pálinkát. Töltsd habzsákba a masszát. Egy tepsit bélelj ki sütőpapírral, és nyomj rá kis kupacokat a habzsákból. Süsd meg, majd hagyd száradni egy éjszakát.

Cukormázos alma

Hozzávalók:

- * 6 db alma
- * 6 db fagyalt pálcika (hurkapálca)

A cukormázhoz:

- * 25 dkg cukor
- * 1 dl víz
- * 0.7 dl méz
- * 1 kávéskanál ételfesték (piros)

A cukorbevonathoz egy lábasba öntjük a cukrot, a mézet, a vizet és lassan felforraljuk.

Ha már forr, hozzáadjuk az ételszínezéket, kicsit visszavesszük a hőfokot, és így főzzük kb. fél órát. Egy pohár hideg vízbe cseppentünk belőle, ha azonnal megdermed, és nem folyik benne szét, akkor jó.

Az almákba pálcikát szúrunk és a pálcika segítségével egyenként a cukormázba forgatjuk.

Kivajazott sütőpapírra, vagy sütőlapra tesszük az almákat, és megvárjuk, míg megdermednek.

Tipp: A cukormáz előtt az almákat forrásba levő vízbe mártathatjuk, néhány másodpercig benne hagyjuk, majd kiszedjük és szárazra töröljük. Beleszúrjuk a pálcikát.

Nugátos mézeskalácslikőr

Hozzávalók:

- * 30 dkg Nutella
- * 4 dl üveges kávétejzín
- * 1,5 dl vodka
- * 2 teáskanál mézeskalács-fűszerkeverék

A Nutellát gőz fölött olvaszd addig, amíg teljesen folyékony nem lesz. Ekkor húzd le a tűzről, szórd bele a fűszert, add hozzá a tejszínt és a vodkát, majd egy habverővel jól keverd ki az egészet. Öntsd üvegekbe. Ha kihűlt, tedd hűtőbe, és legalább 24 órán át hagyd állni. Kínálás előtt mindig alaposan rázd fel.

Karácsonyi gyógynövények

Ha végeznénk egy felmérést arról, hogy az emberek milyen növényeket asszociálnak a karácsonyhoz, a lista meglehetősen hosszú lenne. Valószínűleg számos illatos növényt említenének a fahéjtól a szegfűszegen át a kardamomig, amelyek felidéznek az ünnepi asztal, a mézeskalács és az évszakhoz illő forralt bor hangulatát. Olyan, ma már többé vagy kevésbé a magyar ünnepi szokások részévé vált növények is felkerülnének a listára, mint az elmaradhatatlan fenyőfa vagy az Angliában kultikus növénynek számító fagyöngy. Természetesen a fent említetteket ma már a decemberi ünnepekhez kapcsoljuk, de ha szűkebb értelemben tekintjük a karácsonyi növények körét, érdemes a Bibliához fordulni, amelyben Máté evangélista Jézus születésével kapcsolatban ezt írja:

„(A bölcsek) elindultak, és íme, a csillag, amelyet láttak feltünésekor, előttük ment, amíg meg nem érkeztek, és akkor megállt a fölött a hely fölött, ahol a gyermek volt. Amikor meglátták a csillagot, igen nagy volt az örömük. Bementek a házba, meglátták a gyermeket anyjával, Máriával, és leborulva imádták őt. Kinyitották kincsesládáikat, és ajándékokat adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát.”

Az idézetben két, ma már kevésbé ismert és népszerű növény nevét olvashatjuk. Bár a mirha és a tömjén nem fűszer, jellegzetes, erős illatuk miatt az ókorban legalább annyira az ünnepekhez társították őket, mint napjaink „karácsonyi fűszereit”. Mindkét növényt vallási ceremóniák során használt füstölők előállítására használták, így eszmei értékük jócskán magasabb volt, mint azt az előállítás költségei indokolták.

Tömjén...

A tömjén a *Boswellia carteri* (tömjénbalzsamfa) és a *B. serrata* nevű fák kérgéből sebzés hatására kifolyó és levegőn megszáradt gyanta. Mindkét növény az ókori mesés kelet flórájának a része: előbbi Szomáliában, Etiópiában honos, míg utóbbi elsősorban Indiában. A tömjén áttetsző, gömbölyded darabokból áll, amelyek sárgás vagy vörösesbarna színűek lehetnek. Illatát viszonylag magas, 5-10%-os illóolaj-tartalmának köszönheti.

A tömjén az emberiség egyik legősibb keres-

kedelmi és luxuscikke volt, nem véletlen tehát, hogy a bölcsek értékes ajándékai között szerepelt. Már az ókori egyiptomiak és föníciaiak Kr. e. 18. században is ismerték. A keresztény egyház a Kr. u. 4. században kezdte bevezetni a tömjénezést, azt jelképezve ezzel, hogy a hívek imái felszállnak Istenhez. A katolikus egyház rítusában azóta is megmaradt a tömjénezés az istentiszteletek és a körmenetek alkalmával.

Óshazájában az indiai gyógyászat keretében elterjedten alkalmazták és alkalmazzák ízületi panaszok kezelésére. Emellett az aromaterápiában is használják a mentális ellazulás elősegítésére, fejfájás kezelésére, mind magát a tömjént égetve, mind a belőle nyert illóolajat párologtatva. A tömjént, illetve a belőle előállított illóolajat a parfümpar is hasznosítja.

A tömjén azonban nem csak antik luxuscikk és az indiai hagyományos gyógyászat szere, hanem a modern gyógyászatban is helye lehet. Hatásosságát kiterjedten vizsgálják krónikus gyulladásos megbetegedésekben. Elképzelhető, hogy a közeljövőben a tömjénnel vagy vegyületeivel gyógyszerként is találkozhatunk.

... és mirha

A napkeleti bölcsek Jézusnak szánt másik ajándéka, a mirha a Földközi-tenger keleti partvidékén és Szomáliában őshonos balzsamfa kérgéből kifolyó és levegőn megszilárduló, 2-10% illóolajat tartalmazó gyanta. A mirhát – kultikus és gyógyászati célokkal – évezredek óta alkalmazzák. Az ókori Egyiptomban balzsamozó szerként használták. Az ókorban a tömjénnel együtt az egyik legértékesebb árucikk volt, ma is különböző vallások rituális füstölőszere.

Régóta alkalmazzák gyógyszerként Észak- és Kelet-Afrikában valamint Indiában.

Jelentős kórokozóellenes, gyulladásgátló és nyálkahártyavédő hatása miatt elsősorban szájnyálkahártya-gyulladás kezelésére használják a modern gyógyászatban. Hazánkban gyógyszerként nincs forgalomban, de szájvizek, fogkrémek gyakori összetevője.

Forrás: www.gyogynovenylap.hu

(Az írás egy, a Magyar Kémikusok Lapjában megjelent cikk (Csupor D.: Karácsonyi növények) alapján készült)

„Mert imádni Őt azt jelenti: hittel látni. Túllátni a dolgokon, meglátni Őt - megrendülve elnémulni és meghajolni jelenléte előtt.

A bölcseknek egy szava sincs feljegyezve a Bibliában a jászol előtt.”

(Gyökössy Endre)

„Szabad-e bejönni a betlehemmel?”

Gyerekként még emlékszem azokra a karácsonyokra, amikor egy-egy ünnepen több betlehemes csoport is bekopogott hozzánk, hogy előadja a karácsonyi történetet. Bár ez a hagyomány mintha kiveszöbben lenne településünkön, azért nem árt, ha ismerjük szokásainkat, elődeink életét. És hátha valaki kedvet kap, hogy újra felelevenítse azokat.

A betlehemezés a legismertebb és legelterjedtebb karácsonyi népszokások közé tartozik. Az egész Kárpát-medencében ismerik. Sok településen maig él.

Eredete a misztériumdrámákra vezethető vissza. A középkorban a bábfigurákkal előadott betlehemezést a templom oltárán mutatták be, s csak később tiltották ki a templomokból a lassan beleszövődő világi elemek miatt. A paraszti betlehemezés középpontjában a betlehemi pásztorok párbeszédese, énekes játéka állt. Számos változata alakult ki.

A középkori Magyarországról a betlehemezésre történő utalás nem maradt fenn. Az első magyar szövegek a 17. századból származnak, és iskolai előadás céljára készültek. A 19–20. században már paraszti betlehemezésről beszélünk, mert magyar népszokásként a falvak életében maradt meg.

A betlehemezés során kisebb csoportok házról

háza jáltak, egy játékot előadva hirdették Jézus születését, dicsőségét és a játék végeztével köszöntötték a háziakat. Végiglátogatták a falvak házait sokszor éjszakába nyúlóan és szereplésükért a házigazdák apró ajándékokkal kedveskedtek nekik. Közeledtükét csengettyűszó jelezte. A szószóló bekopogott és megkérdezte: „Szabad-e bejönni a betlehemmel?” vagy „Szabad az Istent dicsérni?” Az igenlő válasza után besorakoztak a jelmezbe öltözött legények és bemutatták a betlehemes szerepjátékot.

„Nosza, nosza, jó gazda,
Bocsáss minket utunkra.
Házadra, magadra,
Szálljon az Isten áldása!
Házadra, magadra,
Szálljon az Isten áldása!”

A betlehemes játékokban prózai vagy verses párbeszéd, karácsonyi énekek váltják egymást.

A játék szereplői pásztorok és angyalok, de ez kiegészülhet a bölcsekkel, helyenként a szállást kereső szent családdal. Fő kelléke a templom, vagy jászol alakú

betlehem, amely szerepet kap a játékban is, a játék után pedig meg lehet szemlélni. Ennek eredete részben Rómába, részben a katolikus templomokba nyúlik vissza, amelyekben karácsony tájékán fölállították a betlehemi oltárokat, bábokkal személyesítve meg a történeteket.

Bár nagybereg-i betlehemes játék nem maradt fenn, de biztos nagy örömet szerezne a közösségünknek, ha újraéledne ez a hagyomány nálunk is.

A karácsonyfa története

A karácsonyfa-állítás hagyománya a 16. században terjedt el a Német-római Birodalomban, mikor a keresztények elkezdtek feldíszített fenyőfákat állítani otthonaikban. Valószínűleg Luther Márton volt az első, aki égő gyertyákkal díszített fel karácsonyfát. A német reformátor éppen hazafelé tartott egy téli estén, mikor az egyik fenyőn egyszer csak ragyogó csillagfényekre lett figyelmes; Luthert annyira magával ragadta a látvány, hogy mikor hazaért, mindenáron be akart számolni családjának a jelenségről, s jobb ötlete nem lévén, elővett egy fát és gyertyákat helyezett rá.

Az 1890-es években a karácsonyfa hihetetlen népszerűsége tette szert, Amerika pedig nagyra tört - legalábbis ami a karácsonyfák méretét illeti: ugyanis míg Európában

ebben az időben maximum 1,2 méter magas fenyőket vágtak ki, addig az amerikaiak plafonig érő fákat állítottak. A 20. század elején az amerikaiak házilag gyártott díszeket aggattak a fenyőre, míg a németek továbbra is az almát, a mogyorót vagy éppen a marcipános sütit favorizálták. Hamarosan elterjedtek az égősorok is.

Pesten az első karácsonyfát valószínűleg Brunsvik Teréz grófnő állította 1824-ben. Az új szokás a városokban viszonylag gyorsan meghonosodott. A hatvanas években, adventi időszakban, Pesten fenyővásárok voltak. A magyar szépirodalomban a karácsonyfa 1866-ban, Jókai Mór A koldusgyermek című karácsonyi tárgyú elbeszélésében jelent meg először.

Forrás: mult-kor.hu

A Mai Ige gyöngyszemei

- ❖ Akinek atyja lesz Isten, annak testvére lesz a másik ember.
- ❖ Van, aki tudja, mit beszél, s van, aki csak beszél, amit tud.
- ❖ Mindig felszínes az az ítélet, amely csak a látszat alapján alkot véleményt.
- ❖ A bajok szétfűvése gyakran mindent elsodró viharrá fokozódik.
- ❖ Az élet nagy esemény két meztelenség között.
- ❖ Valakinek múlik az idő, valakinek telik. A múltó idő viszi az életet, a telő hozza. A múltó idő végén a halál kapuzárás, a telő idő végén kapunyitás. A múltó időben a halál életünk végét jelenti, a telő időben a mulandóság végét. A múltó idő öregít, a telő megérlel.
- ❖ Az öregség az alázat iskolája.
- ❖ Aki már nem tud másoknak Istenről beszélni, az beszélhet Istennek másokról.
- ❖ A munkaerkölcs a jellem és a szaktudás fokmérője.
- ❖ Kár a házasságban az Istennel való kapcsolatot megromlása.
- ❖ Korunk embere nélkülözi a bensőséges emberi kapcsolatokat és ettől a nélkülözéstől betegszik meg.
- ❖ A halál pillanata nem végállomás, hanem átszállás.
- ❖ Aki elhagyja magát, azt mások is elhagyják, aki törődik magával, azzal mások is törődnek.
- ❖ Imádkozz úgy, mintha minden Istenen múlna, de dolgozz úgy, mintha minden rajtad múlna.
- ❖ Aki másokat legyőz, az bátor. Aki magát legyőzi, az hős.
- ❖ Isten szeretetének a mértéke a mértéktelen szeretet.
- ❖ Három szót kell rendszeresen alkalmazni a jó házasságban: kérek, köszönöm, sajnálom.
- ❖ A keresztyén ember abban is különbözik a világi embertől, hogy más a szelleme, jelleme, célja és társasága.
- ❖ Az igazi barátság megkívánja, hogy barátodnak azt mondd, amit hallani kell, nem azt, amit hallani akar.
- ❖ A halál nem pont az élet mondatának a végén, hanem kettőspont—folytatás következik.
- ❖ Istenhez viszonyított közelséged vagy távol-ságod magyarázza minden munkádat, emberi viszonyaidat, szolgálatodat.
- ❖ A nyelv félelmetesebb fegyver, mint amit ül-

- lőn kikalapálnak, és mélyebb sebet vág a kardnál és a dárdánál.
- ❖ A múltba visszanézni csak annyiból jó, amennyiben le tudjuk vonni abból a tanulságot.
- ❖ A csend adománya a fül számára felülmúlja a hangot.
- ❖ Az életben 10% az, ami történik veled és 90% az, ahogyan te válaszolsz ezekre a törté-
nésekre. Válaszolj hát rá a legbölcsebb tanító—a Mennyei Atya—tanácsai szerint.
- ❖ Amikor megbocsátunk, a múltat nem változtathatjuk meg, de befolyásolhatjuk nagyban a jövőt.
- ❖ Nem azért nem játszunk, mert öregsünk, hanem azért öregsünk, mert nem játszunk.
- ❖ Nem mindegy, hogy az egyén kontrollálja a szenvedélyt, vagy a szenvedély kontrollálja az egyént.
- ❖ Ha a szív szennyes, a szem is homályos.
- ❖ Jézus nem azt mondja, hogy szeretlek, ha megváltozol, hanem azt, hogy szeretlek, s ha te is megszeretsz, meg fogsz változni.

Forrás: *Mai Ige*

A fenti elmélkedés a Keresztyén Média UCB Hungary Alapítvány napi elmélkedése (honlap: maiige.hu), melynek írója Bob Gass. Magyar nyelven negyedévre szóló kiadvány formájában megrendelhető az alapítvány honlapján, vagy a következő címen: Mai Ige, 6201 Kiskőrös, Pf. 33."

Összegyűjtötte: Tóth Dóra

Szabó T. Anna: Pordal

*Ha gyorsvonat az életed,
és menetrend szerint halad,
nem bánod és nem élvezed,
hogy minden élmény elmarad,*

*ha látsz mezőt és kék hegyet
és várakat és házakat
és szélsőséges réteket
és messze sziklaszálakat,*

*ha nélküled fut minden el,
de elfordulsz és rálegyintesz,
mint akit már nem érdekel,
mint aki untig látta mindezt –*

*mindegy, hogy hol jársz, szállj ki gyorsan,
érezd, hogy nem vagy még halott:
meztlábazz a meleg porban,
indulj tovább gyalog.*

Aki meglátta Jézust

**Most bocsátod el, Uram, szolgádat...
békességgel, mert meglátták
szemeim üdvösségedet...**

(Lk 2,29-30)

Amikor az öreg Simeon a csecsemő Jézusban felismerte a világ Megváltóját, áldotta Istent, és békével kész volt meghalni. Mert megízlelt valamit az örökkévalóságból. Erről a lelkiállapotról egy igehirdetésben így tanított Joó Sándor lelkipásztor:

„Az ilyen embernek az idő többé nem múlik, hanem telik. Mert ha az idő múlik, akkor minden órával, esztendővel kevesebb van belőle, s egyszer egészen elmúlik. Ha azonban telik, akkor nő, minden nappal közelebb jut a kiteljesedéshez. Telik, azaz telítődik, mint egy pohár, egy edény - aztán egyszer egészen megtelik, kiteljesedik benne az élet.

A múltó idő viszi az életet, egyre messzebb. A telő idő hozza az életet, az örök életet, egyre közelebb. Aki felett múlik az idő, az rendszerint hátrafelé néz, a múltba. Aki számára telik az idő, az előrenéz, a halálon át is az örökkévalóság felé. A múltó idő öregít, a telő idő pedig megérlel. Az idő múlása nyugtalanná és szomorúvá tesz, az idő telése pedig megbékéltet és vigasztal. Akinek telik az idő, az ősz hajjal nem a szép ifjúság elmúlásának, hanem a közelgő örökkévalóság dicsfényének a jelét látja már. A múltó időben a halál kapuzárás, érthető hát előtte a pánik. A telő időben a halál kapunyitás, érthető hát előtte a nyugalom. A múltó időben a halál az életünk vége. A telő időben azonban a halál csak a mulandóság vége, és az örök élet kiteljesedése.

A te számodra, testvér, múlik az idő vagy telik?

Simeon előbb meglátta Jézust, mint a halált. Az tud békességgel elmenni a földi életből, és átlépni az örökkévalóság küszöbén, aki nem akkor dőbben rá arra, kicsoda Jézus, hanem már itt találkozott vele. Ez a hit lesz látássá odaát.

Forrás: velunkazisten.hu

Alig egy évre volt szükség megnyitása óta, és a Nagyberegi Községi Ház példásan bizonyítja, hogy mekkora szükség van egy ilyen létesítményre rohanó életmódunktól megszűrkült mindennapjainkban.

Bár nyilván létezik ennél bőségesebb szórakozási lehetőségeket kínáló hely, a személyes tapasztalatom mégis az, hogy a miénkre is nagy igény van, főleg nyitás előtt, mikor egy futballcsapatnyi gyerek "kőpapír-olló"-zik a bejárati ajtó előtt, hogy ki pingpongozhatson előbb.

A szabadfoglalkozásokat havi egy-két alkalommal, tehetségünktől függően igyekszünk színesebbé varázsolni olyan interaktív programokkal, amikhez nincs szükség különösebb költségvetésre, inkább csak jó időre, és lelkesedésre. Idén első ízben került megrendezésre közösségi házunkban a június 4-ei Nemzeti összetartozás ünnepe, de volt itt fafaragást bemutató előadás, vagy verses délután is.

Én a természet szerelmeként kötelességemnek tekintetem felvilágosítani a cseperedő generációt természetes környezetünk tiszteletére, amihez csupán némi fáradságot kell vállalnunk. Ugyanis községünket egy rendkívül szép táj veszi körbe, amit csak meg kell ismertetnünk gyermekeinkkel. Ehhez remek lehetőséget kínáltak az idén megszervezett kerékpártúránk vagy a barlanglátogatás, de hogy személyes környezetünket is szebbé varázsoljuk, rendeztünk szemét-

szedő akciót, környezetvédelő előadást.

Az ősz, de inkább a rossz idő beköszöntével a programok is változtak. A kályha melegénél végezhető ötletre volt szükség, amihez pont jól jött a kályhánk kemencéje. Házi kenyérsütéssel finomabbá téve a konfirmandusok egyik délutánját, megszületett következő heti programunk ötlete, a kenyérlángos sütés az ifiseknek, de sült itt már többször sütőtök is. A pattogatott kukoricás mozi délutánok pedig bebizonyították, hogy 12-15 gyerek is csendben tud maradni órákon át.

Ma már ott tartunk, hogy a gyerekek együtt főznek teát mindenki számára, hoznak sütőtököt, előkészítik, és lassan megtanulják a sütést is. Hogy a madarak se éhezzenek odakinn, a legutóbbi barkács-napon közösen készítettünk egy óriási madáretetőt, amire felkerültek a készítőik nevei is.

Személyes véleményem szerint nem csak a szülőtől függ egy gyermek egészséges szocializálódása, hanem az őt körülvevő környezettől is. Arra kell törekednünk, hogy olyan környezet teremtsünk számukra, ami egészséges képet alkot a világról.

Hiszek benne, hogy az évek múlásával pozitív eredménye lesz erőfeszítéseinknek.

Azt tapasztalom, hogy jó irányba haladunk.

Rágyik Mihály,
a Községi Ház vezetője

Önkéntesünk beszámolója

Idén ősszel önkéntes érkezett a gyülekeztünkben működő cigánymisszióba Viktória Hein személyében, aki szívesen vesz részt a gyülekezet egyéb alkalmain is. Az alábbiakban az ő beszámolóját olvashatják az itt töltött időről.

Már több mint két hónapja itt vagyunk Ukrajnában. Mostanra az időjárás is átalakult gyönyörű, napfényes melegről hideg és fagyos időre, de még mindig szeretek itt lenni. Sajnos, nem tudom minden részletét elmesélni az itt töltött hónapoknak, ugyanis öt fogalmazás sem lenne elég rá. Még most sem tudom igazán, hol is kezdjem... Mégis megpróbálok egy rövid összefoglalót nyújtani önkéntes évem kezdeti eseményeiről, itt Kárpátalján a KRÖDÉ (Kárpátaljai Református Önkéntes Diakóniai Év) szervezetnél.

Viktória Hein vagyok és Nagyberegen, a református közösség önkénteseként szolgálok 2015 októbere óta, egészen a következő év júliusáig. Itt főként a cigánymisszióban veszek részt, ami azt jelenti, hogy minden nap reggel 7 órakor kelek és a napomat az óvodában kezdem. Általában négy órát töltök a gyerekekkel ott. De ezen kívül, kétszer egy héten, délutánonként, a fiatalokkal foglalkozom. Valamint idős hölgyeket látogatok, akikkel beszélgetni szoktam és besegetek nekik a ház körül. Mindezek mellett, néha angol órákat adok a gimnáziumban. Hat és tíz év közötti gyerekekkel foglalkozom az oviban, sokat éneklünk, játszunk és kézimunkázunk az időjárástól függően. Az eltelt rövid idő után már elmondhatom, hogy nagyon megszerettem őket és már tudom, hogy az óvónők munkáját semmiképp sem kell alábecsülni, mert meséket mondani egy idegen nyelven vagy épp elmagyarázni a különbséget a számok és betűk között, tény, hogy nem könnyű.

Mielőtt idejöttem, nem gondoltam, hogy azok az emberek is lehetnek soványak, akik nagyon

sokat esznek. Itt azt vettem észre, hogy akárhová megyek, mindenhol nagy adagokat esznek, de ez nem feltétlenül látszik meg rajtuk. Megemlíteném, hogy Nagyberegen van egy szakács, aki nagyon finomakat főz és mindig van bőven repeta is. :) Ami még nagyon érdekes volt számomra, hogy amiről mindig is azt gondoltam, hogy inkább Európa másik felén jellemző, az épp úgy itt is rendkívül elterjedt, ez pedig nem más, mint a teázás.

Úgy hiszem, el kell mondanom néhány dolgot az itteni gyülekezetről, mert hát gyakorlatilag ők alkalmaznak. Minden Vasárnap elmegyek az istentiszteletre és azt kell mondanom, hogy ez idáig csupán kevés eltérést találtam az itteni és az én otthoni gyülekezetem között. Azonban a nyelvtudásom fejlődése ellenére is nehéz megérteni a 'gyülekezeti nyelvhasználatot' (bár az én kezdeti tudásom sokkal jobb volt, mint a többieké, mivel félig magyar vagyok).

Általában, amikor beszélgetek az itteni emberekkel, ők mindig nagyon rendesek és eltekin-tenek a nyelvtani hibáimtól és ráadásul mindig a legegyszerűbb nyelvezetet használják. Az a tény, hogy a magyar nyelvtudásom fejlődik sokban köszönhető Vikinek, a nyelvtanárunknak, aki minden csütörtök reggel egyengeti tanuló-sunkat. Úgy látszik, elég sikeresen.

A többi önkéntessel töltött nyelvtanórákon kívül nagyon sok más közös programot is szervezünk. Már kétszer vettünk részt egy kiránduláson a Kárpátokba a beregszászi közösséggel és például a legutóbbi utazásunkkor egy kicsit messzebb merészkedtünk és bejártuk a balkáni országokat.

Összességében, én és a többiek is nagyon jól érezzük magunkat itt és hálás vagyok azért, hogy egy évet Ukrajnában tölthetek.

Viktória Hein

Forrás: refua.tirek.hu/lap/krode

**„Küszöbön áll a nap, az az egyetlen egy nap az évben, mely hivatalosan is a szereteté.
Háromszázhatvanöt nap közül háromszázhatvannégy a gondjaidé,
a céljaidé, munkádé, és a szereteté csupán egyetlen egy, s annak is az estéje egyedül.
Pedig hidd el, Ismeretlen Olvasó, fordítva kellene legyen.
Háromszázhatvannégy nap a szereteté, s egyetlen csak a többi dolgoké,
s még annak is elég az estéje.”**

(Wass Albert)

Pereg a homok azon a bizonyos homok-órán... Isten kegyelméből ismét eltelik egy esztendő, melyben olyan sokszor kerestett bennünket az Úr.

Az alábbiakban az elmúlt év nagyobb eseményeit gyűjtöttük össze a teljesség igénye nélkül.

Az év ifjúsági hétvégével vette kezdetét a beregi hegyen (Bereg Camp) (A hétvégéről az Iránytű előző számában olvashatnak).

***

Idén május 2-án került sor a Lendület Református Ifjúsági Találkozóra. Az esős idő ellenére is csaknem ezerhatszáz fiatal gyűlt össze a Bereg Camp tágas területén, köztük gyülekezetünk egy népes csoportja.

A Lendület idei témája a cselekvő hit volt.

A találkozó fő előadója Százvai László, kiskvárdai lelkipásztor volt, aki azt hangsúlyozta, hogy cselekedetek nélkül elképzelhetetlen a hiteles keresztyén élet. Nem mindegy, hogy a templomban közönség vagyunk, akik csak szemlélői és hallgatói a történeteknek, vagy olyan közösségként viselkedünk, amely hajlandó tenni is a problémák megoldásáért. A szónok hozzátette, a jelenlévők már azzal is a cselekvő hit példáját mutatják a világnak, hogy a zord időjárás ellenére is útra keltek, és esőben állva, dideregve és elázva is hallgatják Isten igéjét, imádkoznak és énekelnek. Az előadó azzal biztatta a kárpátaljai fiatalokat, hogy bár az elmúlt időszak politikai eseményei miatt most ők is nehéz helyzetbe kerültek, Isten sokszor a megpróbáltatások által hozza a legnagyobb hitbeli ébredéseket.

A találkozó közös ebédrel ért véget, melyet több gyülekezet készített a helyszínen, köztük a Nagyberegi Református Gyülekezet is. Ezúton is köszönjük mindenkinek, aki részt vett az ebéd elkészítésében.

***

Május első vasárnapján az édesanyákat köszöntötték kicsik és nagyok az istentisztelet keretein belül. A köszöntésben több generáció is képviseltette magát.

A meglepetések sora ezzel nem ért véget: Magyar Katalin, gyülekezetünk korábbi segédlelkésze hirdette az igét, aki rövid látogatást tett Nagyberegen is.

***

Május 10-én került sor gyülekezetünkben a konfirmációs oktatást lezáró ünnepekre. Húsz

ünneplőbe öltözött fiatal adott számot az elmúlt két évben elsajátított tudásáról.

Ezek a fiatalok egy esztendő múlva kérhetik, hogy gyülekezetünk teljes jogú tagjaivá lehessenek. Hordozzuk imáinkban az életüket, tanulmányaikat, szolgálatukat, hogy gyülekezetünk bizonyoságtévő, szolgáló tagjaivá válhassanak.

***

2015 tavaszán immár hetedik alkalommal került megrendezésre a KRISZ Konfirmandus Futballkupája. A versenyre református gyülekezeteink konfirmandus oktatásában résztvevő fiataljai nevezhettek. Az idei tornára 24 csapat jelentkezett 26 gyülekezetből.

Gyülekezetünk csapata a 3. helyen végzett. Ezúton is gratulálunk nekik a remek eredményért. Galba Dávidnak külön köszönet a kitarító munkájáért, aki a fiúk edzését vállalta magára. Szép volt, fiúk!

***

Május 16-án szemétszedő akcióra került sor gyülekezetünkben Rágyik Mihály és a református egyház szervezésében.

Elszomorító, amikor szétdobált nejlonzacsók hevernek mindenütt. S kit hibáztathatunk emiatt? Csak saját magunkat! Megtanítjuk-e a gyermekeinket arra, hogy ne dobják el a szemetet? Vagy tőlünk, felnőttektől is ezt látják? Vigyázzunk a környezetünkre, és ne éljünk felelőtlenül a ránk bízottakkal!

Köszönet mindenkinek, aki részt vállalt abban, hogy a településünk megtisztuljon, megújuljon.

***

Május 23-án gyülekezeti kirándulásra került sor Bíró András idegenvezetésével. Nyolcvan négyen indultak el honfoglaló őseink nyomában, Vereckére. Az út más megállókat is tartalmazott: munkácsi vár, Schönborn kastély, felsőgerebeni Árpád-vonal bunker, szolyvai emlékpark.

***

Ez a nyár sem telt el táborozás nélkül. Júliusban gyülekezetünk konfirmandusai, ifjai és vállalkozó szellemű felnőttei vágtak neki ismét a Kárpátok meghódításának. A tábor Szolyván és környékén szerveződött meg.

Augusztusban Vakációs Bibliahétre gyülekeztek falunk gyermekei és ifjai. Az idei program a Ragyogj, Csillag! nevet viselte és a bibliai Eszter királynéről szólt.

Péterfalva adott otthont az egyházkerület által szervezett Családi Napnak augusztusban, ahol gyülekezetünket egy népes csapat képviselte. Az idei csendesnap mottója volt: „Egyedül Krisztus a Megtartó”.

***

Az elmúlt időszakban presbiterválasztásra került sor gyülekezetünkben. A megválasztott presbiterek beiktatásra szeptember 13-án került sor:

Bodnár Béla, Fancsik Zoltán, Fancsik Zsolt, Kopor Lóránt, Kormos László, Lőrinc Péter, Nagy György, Orosz János, Simon Sándor, Sipos Béla, Somi Géza, Zenics János.

A presbitériumban betöltött tisztségek a következőképpen alakultak:

Gondnok: Simon Sándor

Egyházfi: Orosz János

Pénztáros: Somi Géza

Jegyző: Lőrinc Péter

Imádkozzunk a presbiterek életéért, szolgálataért!

***

Bár nem kimondottan gyülekezeti alkalom volt, mégis fontos állomása volt közösségünknek az I. Nagyberegi csipkebogyó- és beregiszöttes fesztivál, melyre októberben került sor Bíró András szervezésében.

Egy közösség életében fontos szerepe van az ilyen és hasonló rendezvényeknek, fesztiváloknak. Azt üzenik, hogy minden külső tényező ellenére van mire büszkének lennünk, vannak értékeink, amelyeket meg kell őriznünk és tovább kell adnunk az utánunk jövő nemzedékeknek.

A fesztivál olyan, mint egy iránytű. Megmutatja, hogy a régi dolgokhoz visszanyúlva hogyan építhetünk jövőt, új hagyományt. S ezt te-

hetjük együtt, egy emberként mozdulhat meg egy-egy település a jó ügyért, s miközben észre sem vesszük, formálódik a közösség. Így történt ez Nagyberegen is.

Bízzunk a folytatásban!

***

Novemberben a málenyikj robot áldozataira emlékeztünk a temetőkertben felállított emlékműnél. Ellátogatott közénk a Kárpátaljai Szövetség debreceni küldöttsége és Gulácsy Lajos, nyugalmazott püspök, aki a saját bőrén tapasztalta a lágerek borzalmait. Mégis, erős hittel vallja, hogy az Isten formálta őt a nyomorúságban, ahogy teszi ezt ma élő népével is.

***

Az elmúlt esztendőben négyszer volt Bárkanap a gyülekezetünkben, kétszer tavasszal, kétszer pedig az adventi időszakban készülődöttünk együtt a gyerekekkel és fiatalokkal az ünnepekre.

***

A fiatalok is együtt készültek a karácsonyra. Közös adventi ifikre került sor a Közösségi Házban.

***

December 13-án az idősebb korosztály számára készült alkalom. Adventi időkkel eljutánjára került sor a liceum étkezdéjében.

Ha visszatekintünk az elmúlt időszakra, mennyi alkalom volt, igehirdetés, bibliaóra stb., amikor várt ránk az Isten? A kérdés csak az, hogy ott voltunk-e, hallottuk-e?

Imádkozzunk a gyülekezetért, a szolgálattévőkért, lelki növekedésért és vegyünk részt az alkalmakon! Az előttünk álló esztendőben legyünk ott, ahol az Isten látni akar bennünket!

„Az elmúlt napokban az egyik újpesti üzletben összefutottam egy gyülekezeti tagunkkal, aki föl volt pakolva különböző nagyságú csomagokkal. Mivel régen láttam, megkérdeztem tőle, mi van vele. És akkor mentegetőzve mondotta: - Tudja, az a helyzet, hogy a nagy karácsonyi készülődés miatt nem tudok készülni karácsonyra.—Amikor elbúcsúzott, jöttem rá, milyen döbbenetesen jól fogalmazott. Ha hetekig törném a fejemet, se jutna eszembe ilyen jó fogalmazás.”

(Gyökössy Endre)

“Mert "úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta" - egy betlehemi jászolba adta -, amely előtt azok az idegenek, azok a messziről jöttek leborultak és imádták Őt! Ha a külsőre nézünk, a világ legszegényebb karácsonya volt az talán - egy jászol és egy újszülött gyermek. De ők a lényegre, a megígértre, a várva vártra tekintettek, az Ajándéokra és nem a csomagolásra. Valakire és nem valamire. Hittel nézték és ezért nem a szemükkel látták csupán, hanem a lelkükkel - Azt, Akit kerestek.”

(Gyökössy Endre)

Szeretettel hívjuk és várjuk gyülekezetünk ünnepi alkalmaira!

- ❖ **December 20.** - Istentisztelet advent 4. vasárnapján délelőtt 10.00 órától.
- ❖ **December 20.** - Családi karácsonyi ünnepség 16.00 órától játékonysági vásárral egybekötve (helyszín: a középiskola díszterme)
- ❖ **December 22.** - Bűnbánati istentisztelet 18.00 órától.
- ❖ **December 24.** - Szentestei istentisztelet 18.00 órától
- ❖ **December 25.** - Ünnepi istentisztelet 10.00 órától úrvacsoraszertással egybekötve.
- ❖ **December 26.** - Ünnepi istentisztelet 10.00 órától legátus szolgálataival.
- ❖ **December 27.** - Vasárnapi istentisztelet 10.00 órától.
- ❖ **December 31.** - Óesztendei istentisztelet 18.00 órától.
- ❖ **Január 1.** - Újévi istentisztelet 10.00 órától.

Otthoni csendességeinkben imádkozunk:

- ❖ hogy ünneplésünk központjában az igazi Ajándék álljon;
  - ❖ családokért;
- ❖ egyedülállókért, árvákért, gyászolókért, betegekért;
- ❖ gyülekezetünkért, lelki ébredésért, növekedésért;
  - ❖ szolgálattevőkért;
  - ❖ népünkért,
- nemzetünkért—határokon innen és túl,
- ❖ országunk helyzetéért.

Heé Márk: Szeretnék lenni én...

*Szeretnék lenni kicsiny patak,
Mely rohanó, zúgó folyókba viszi a kőkat.
Nem háborogni a bűtől csak tűrni,
sok milliárd cseppet egy mederbe vinni.*

*Szeretnék jönni keleti széllel,
melyet hegyek, fák, erdők szagatnak széjjel.
Majd mikor már a szélből csak szellő maradt,
hűsíteni a munkást a tűző nap alatt.*

*Szeretnék lenni föld: jótermő, fekete, agyagos.
Mit taposott már katona, lánctalp s gyalogos.
És temetnék magamba kint, keservet, könnyet.
Bár lenne ettől az ember sorsa könnyebb!*

*Lennék én minden, lennék én akármi.
De e sok bűt s könnyet, Uram, ne kellene látni!*

 Hit
 Béke
 Szeretet
 Meghittség
 Önzetlenség
 JÓSAÉG Várakozás
 Otthon **CSALÁD** Öröm
 MEGLEPETÉS **Esoda**
 Hála

Az **Iránytűt** szerkesztette:
Somi Katalin
e-mail:
somi.kata9@gmail.com

**Az VIII/27. szám
munkatársai:**
Tóth László lp.
Simon Sándor
Tóth Dóra
Lőrincz Malvin
Rágyik Mihály
Heé Márk

Kiadja a Nagyberegi Református Gyülekezet.
Ingyenes kiadvány, belső használatra.
Készült: Kálvin nyomda
90202 Beregszász
Kossuth tér 4.
Példányszám: 600

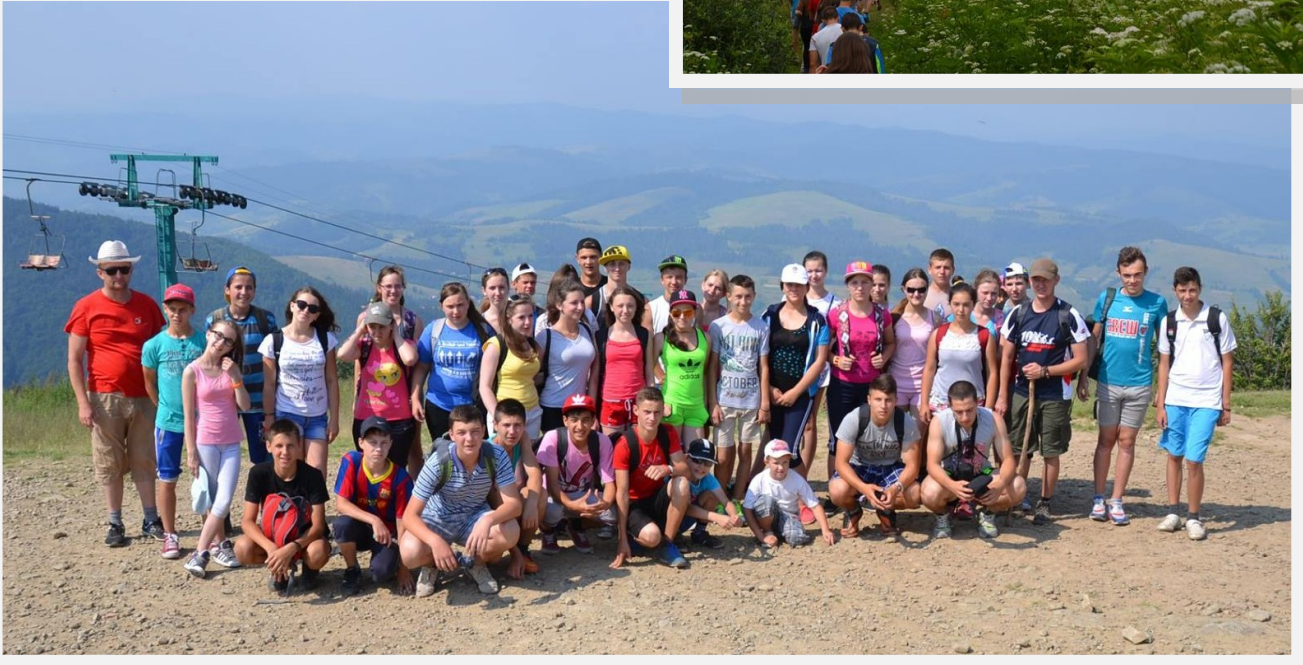
 A Nagyberegi Református Gyülekezet elérhetőségei:
Cím: Nagybereg 90242,
II. Rákóczi Ferenc út 40.
Telefon/Fax: +380314156351
E-mail: tothlaslo@gmail.com
refua.tirek.hu/lap/nagybereg

Szeretettel ajánljuk figyelmébe gyülekezetünk honlapját, ahol gyülekezetünk életéről, alkalmairól is olvashat:

refua.tirek.hu/lap/nagybereg

*Járuljatok Őhozzá, mint élő kőhöz ...
1 Péter 2, 4*

Vakációs
Bibliahét

A málenykij robot áldozataira emlékeztünk

Adventi Bárka-napok

